18/11/2019

Β. Σαχίνης: Ο Εθνομάρτυρας που δολοφονήθηκε από τις δυνάμεις του Χότζα

/ Ιστορία - Εθνικά Θέματα

Με αφορμή την επέτειο απ’ την δολοφονία του εθνικού αγωνιστή ΒΑΣΙΛΗ ΣΑΧΙΝΗ από τους κομμουνιστές του Ενβέρ Χότζα, ο οποίος προετοίμαζε μεθοδικά την κατάληψη της εξουσίας, εξοντώνοντας τους Έλληνες πατριώτες αγωνιστές.

Χρόνια ιδιαίτερα δύσκολα τα χρόνια εκείνα, κάτω από την κυριαρχία των Ιταλών και Γερμανών κατακτητών. Οι Βορειοηπειρώτες, που είχαν δη, προς στιγμήν, την ιδιαίτερη πατρίδα τους να ελευθερώνεται από τον νικηφόρο Ελληνικό Στρατό, το 1940-41, μετά την επίθεση της ναζιστικής Γερμανίας (1941) και την υποχώρηση του Στρατού μας από τα ιερά εδάφη της Βορείου Ηπείρου, βρέθηκαν ξανά κάτω από τον καταθλιπτικό ζυγό των ξένων κατακτητών. Μα το χειρότερο ήταν ότι είχαν να παλέψουν και με τον μισελληνισμό των Αλβανών. Γιατί οι τύραννοί τους δεν μπορούσαν να παραδεχθούν το ότι οι Βορειοηπειρώτες είχαν υποδεχθή με έξαλλο ενθουσιασμό τους φαντάρους μας, που κατεδίωκαν τους Ιταλούς επιδρομείς. Οι Αλβανοί ήθελαν την Βόρειο Ήπειρο αλβανική. Κι’ οι Βορειοηπειρώτες διεκήρυσσαν, με έργα και με λόγια τον προαιώνιο δεσμό τους με την Ελλάδα. Το μίσος φώλιαζε στις καρδιές των Αλβανών και ζητούσε εκδίκηση.

Γι’ αυτό, οι Βορειοηπειρώτες, όταν έβλεπαν, τον Απρίλιο του 1941, τους φαντάρους μας να συμπτύσσωνται και να υποχωρούν, τους έλεγαν με δάκρυα στα μάτια : – Αδέλφια, που μας αφήνετε και φεύγετε ; Εγνώριζαν από την πείρα τους

την κατάπικρη συνέχεια, ότι τους περίμενε ξανά το μίσος και η ανθελληνική μανία των Αλβανών. Και τα πράγματα το επιβεβαίωσαν. Γιατί, όταν απλώθηκε το βαρύ σκοτάδι της Κατοχής, εκτός από τους Γερμανοιταλούς, τους «Τσάμηδες» και τους γνώριμους μισέλληνες Αλβανούς, είχαν τώρα και τα όργανα του κομμουνισμού με επί κεφαλής τον λίγο μετά απάνθρωπο τύραννο Ενβέρ Χότζα, ο οποίος εξόντωνε συστηματικά κάθε πατριώτη, που εργαζόταν για να κρατήσουν οι Βορειοηπειρώτες την πίστη στον Χριστό και την αγάπη στην Ελλάδα.

Τότε, ακριβώς, σ’ εκείνη την απαράκλητη εποχή, έδωσε, για μια ακόμη φορά, το δικό του δυναμικό «παρών» ο δάσκαλος ΒΑΣΙΛΗΣ ΣΑΧΙΝΗΣ. Είχε διακριθή σε παλαιότερους εθνικούς αγώνες, όχι μόνο ως δάσκαλος της Ελληνικής γλώσσα στο Αργυρόκαστρο μέχρι το 1916, αλλά και ως συνεργάτης τραπεζών, φυσικός ηγέτης του Ελληνικού πληθυσμού του νομού Αργυροκάστρου, ιδρυτής της «Νέας Φιλικής Εταιρείας» για το σχολικό ζήτημα του 1934, φυλακισμένος και μετάπειτα εκτοπισμένος στην Ιταλία, ασυμβίβαστος αντικομμουνιστής. Τώρα, αρχηγός της Οργανώσεως Μ.Α.Β.Η. (Μέτωπο Απελευθερώσεως Βορείου Ηπείρου). Γιατί πίστευε βαθειά ότι μετά την λήξη του πολέμου, η Βόρειος Ήπειρος θα ενσωματωνόταν στον Ελληνικό Εθνικό Κορμό. Και προς αύτή την κατεύθυνση είχε στρέψει τον αγώνα του.

Ίσως, όμως, δεν είχε υπολογίσει όσο έπρεπε τον αλβανικό μισελληνισμό. Έτσι, τον έπιασαν στις 17 Νοεμβρίου του 1943 και αφου τον βασάνισαν τον δολοφόνησαν την αμέσως επόμενη ημέρα. Στις 18 Νοεμβρίου, έκλεισε ένα στόμα και εσίγησε μια φωνή, που υπερμαχούσε για τα δίκαια της Βορείου Ηπείρου. Αλλά το όνομά του το έχει γράψει με χρυσά γράμματα η Ιστορία. Και μένει να διδάσκη τις γενιές που έρχονται, ότι η αγάπη για την Πατρίδα «δεν μετριέται με το στρέμμα · με της καρδιάς το πύρωμα μετριέται και με το αίμα». Ας είναι η μνήμη του αιωνία. Τον ΒΑΣΙΛΗ ΣΑΧΙΝΗ δεν θα τον ξεχάση ποτέ ο Βορειοηπειρωτικός Ελληνισμός.

«ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΝ ΒΗΜΑ»/himara.gr